

Oğlan ve Dost Canlısı Domuz

Jane MEADOW

Ođlan ve Dost Canlısı Domuz

Jane MEADOW

Charlie yemyeşil tepeleri ve büyük kırmızı bir ahır olan bir çiftlikte yaşıyordu. Sekiz yaşındaydı; açık kahverengi teni, burnunun üzerinde çilleri ve aralık dişli bir gülümsemesi vardı. Güneşten korunmak için mavi kot tulum ve hasır şapka giyyordu. Her sabah Charlie tavukları besler, yumurtaları toplar ve neşeli bir şarkı mırıldanırdı. Bütün hayvanları severdi, ama içlerinden birinin en iyi arkadaşı olacağını henüz bilmiyordu.

Güneşli bir öğleden sonra Charlie, domuz ağılının yanından gelen yumuşak bir "oink" sesi duydu. Daha koyu pembe lekeleri ve sarkık kulakları olan tombul pembe bir domuz ona baktı. Boynunda düzgün bir fiyonkla bağlanmış parlak yeşil bir kurdele vardı. Kıvrıcık kuyruğu heyecanla kıpırdıyordu. "Merhaba, domuz," dedi Charlie. Domuz burnunu oynattı ve sanki o da merhaba demeye çalışıyormuş gibi yeniden oinkledi. Charlie kıkırdadı ve onunla tanışmak için dizlerinin üzerine çöktü.

Charlie'nin annesi ona domuzun adının Rosie olduğunu söyledi. "O çok akıllıdır," dedi annesi. "Kapıları açabilir ve saklı ödülleri bulabilir." Charlie'nin ela gözleri kocaman açıldı. Rosie'nin ağlında koklayarak dolaşmasını izledi; düşünürken burnu kıpırdıyordu. Küçük bir taşı burnuyla dürttü ve altında düşmüş bir elma buldu. "Vay canına!" diye fısıldadı Charlie. O anda bu harika domuzla arkadaş olmaya ve onu iyice tanımaya karar verdi.

Ertesi sabah Charlie, Rosie'ye yanlarında delikler açılmış ahşap bir kutu getirdi. İçinde elma dilimleri vardı. "Bu güvenli bir bulmaca yemliği," diye açıkladı. Rosie kutuyu kokladı, koyu renk gözleri parladı. Onu burnuyla itti, ters çevirdi ve nazıkçe yuvarladı. Elma dilimleri yere döküldü! Rosie mutlulukla oinkledi ve hepsini mideye indirdi. Charlie güldü. "Sen doğuştan yeteneklisin!" dedi. Ve böylece günlük bulmaca zamanları başladı.

Her gün Charlie bulmacaları daha da zorlaştırdı. Sürgülü kapaklı bir yemlik, bir de kaldırılması gereken kanatçıklı bir yemlik yaptı. Rosie her birine büyük bir dikkatle girdi; çalışırken burnu kıpırdıyordu. Hiç pes etmedi ve hiç uzun süre takılıp kalmadı. Charlie hayretle izledi. "Bunları nasıl çözüyorsun?" diye sordu. Rosie sadece oinkledi ve içindeki ödül için sabırsızlanarak yemliği yeniden dürttü.

Charlie şaşırtıcı bir şey fark etti. Rosie'ye aynı bulmacayı ikinci kez verdiğinde onu çok daha hızlı çözüyordu. Her kıvrımı ve dönüşü hatırlıyor gibiydi. "Harika bir hafızan var!" dedi Charlie. Rosie'nin çözdüğü tüm bulmacaların bir listesini tutmaya başladı ve listeyi bir kalemle ahırın duvarına astı. Rosie yanında durur, yeşil kurdelesı güneşte parlardı; sanki başarılarıyla gurur duyuyordu.

Bir öğleden sonra Charlie gizli bir kol ve küçük bir kapıdan oluşan bir bulmaca yaptı. Bu şimdiye kadarki en zoruydu. Rosie onu dikkatle kokladı, sarkık kulakları sallandı. İtti, dürttü ve yuvarladı. Sonra durdu, burnu kıpırdadı. Charlie nefesini tuttu. Birden Rosie burnuyla kolu kaldırdı ve kapı açıldı! Ödüller döküldü. "Başardın!" diye sevindi Charlie. Rosie oinkledi ve küçük bir mutluluk dansı yaptı.

Akıllı domuz ve bulmacaları hakkındaki haber çiftlikte yayıldı. Çiftçinin çocukları izlemeye geldi, hatta yaşlı çoban köpeği bile kuyruğunu salladı. Charlie arkadaşıyla gurur duydu. Her bulmacanın güvenli olmasına, keskin kenarları ya da küçük parçaları olmamasına dikkat etti. Rosie ona tamamen güveniyordu. Birlikte herkese domuzların akıllı, meraklı ve sürprizlerle dolu olduğunu gösterdiler.

Günler haftalara dönüşürken Charlie Rosie hakkında daha çok şey fark etti. Kulaklarının arkasının kaşınmasına bayılıyordu. Mutlu olduğunda yumuşakça homurdanıyordu. Sadece bulmacaları değil, en lezzetli yoncaya hangi kapının çıktığını da hatırlıyordu. "Sen sadece akıllı değilsin," dedi Charlie ona. "Kişiliğinle dolusun!" Rosie onaylarcasına oinkledi ve bacağına yaslandı. Charlie çiftlikteki her hayvanın kendine özgü bir var olma biçimi olduğunu anladı.

Charlie diğerk hayvanları da izlemeye başladı. Tavukların toz banyosu yapmayı sevdikleri belirli yerler vardı. İnek belirli bir çimen parçasını severdi. At her sabah hep aynı saatte kişnerdi. Ama Rosie hâlâ onun en sevdiği bulmaca ortağıydı. Her gün işler bittikten sonra Charlie, "Bulmaca zamanı, Rosie!" derdi ve Rosie kıvrıkcık kuyruğu zıplayarak koşarak gelirdi. Arkadaşlıkları çözülen her bulmacayla daha da güçleniyordu.

Bir gün Charlie şimdiye kadarki en zor bulmacayı yaptı. Üç adımı vardı: bir mandal, bir çevirme ve bir çekme. Rosie onu uzun süre inceledi. Mandalı itti, düğmeyi çevirdi ve kolu çekti. Bir havuç çıktı! Ama sonra Charlie kendisi denedi ve takılıp kaldı. "Bunu nasıl yaptın?" diye sordu. Rosie sadece oinkledi ve onu şakacıktan dürttü. Charlie güldü. "Sen bulmaca ustasıydın!" dedi.

O akşam Charlie ahırda Rosie ile oturdu. Rosie'nin çözdüğü tüm bulmacaların listesine baktı. "Her birini hatırlıyorsun," dedi. "Harikasın." Rosie çenesini onun dizine dayadı ve mutlulukla iç çekti. Charlie'nin içi ısındı. Rosie'nin sadece bir domuz olmadığını biliyordu; o onun arkadaşıydı. Ve arkadaşlığın, birbirini özel kılan şeyleri fark etmek olduğunu öğrendi.

O günden sonra Charlie daha da zorlayıcı ama her zaman güvenli bulmacalar yaptı. Rosie hepsini bazen saniyeler içinde çözdü. Her çözümü hatırlıyor ve sanki bir sonraki adımı önceden tahmin ediyordu. Charlie onun hafızasına hayran kaldı. Herkese, "Domuzlar akıllıdır! Rosie her şeyi hatırlıyor!" dedi. Rosie de burnunu oynatıp oinklerdi; sanki "Elbette hatırlıyorum!" der gibiydi.

Charlie'nin annesi Rosie'nin bulmacaları hakkında küçük bir kitap yaptı. Her birinin resmini çizdi ve Rosie'nin onu nasıl çözdüğünü yazdı. Charlie kendi notlarını ekledi. "Rosie kanatçık bulmacasını iki saniyede hatırladı!" diye yazdı. Kitap çiftliğin hazinesi oldu. Ziyaretçiler yeşil kurdeleli akıllı domuz hakkında okumayı çok sevdi. Rosie kitabın yanında oturur, koyu renk gözleri parıldardı; sanki bir yıldız olduğunu biliyordu.

Mevsimler deęiřirken Charlie ve Rosie'nin arkadaşlıęı daha da derinleřti. Birlikte saatler geçirdiler, bulmacalar çözdüler ve atıřtırmalıkları paylařtılar. Charlie her çiftlik hayvanının kendine özgü bir kiřilięi olduęunu öğrendi. Tavuklar řakacıydı, inek yumuřacıktı, Rosie ise akıllı ve meraklıydı. "Sen eřsizsin," dedi Charlie ona. Rosie oinkledi ve elini yaladı. Charlie en iyi arkadaşını, dost canlısı domuzu asla unutmayacaęını biliyordu.

Ve böylece, yemyeşil tepeleri olan çiftlikte Charlie ve Rosie bulmaca maceralarına devam ettiler. Her gün yeni zorluklar ve yeni keşifler getirdi. Charlie domuzların akıllı, meraklı ve sürprizlerle dolu olduğunu öğrendi. Rosie ise ona inanan bir arkadaşı olduğunu öğrendi. Arkadaşlıkları, fark etmek için zaman ayırdığında en beklenmedik yerlerde, her biri kendine özgü bir ışıltı taşıyan arkadaşlar bulunduğunu gösterdi.